

Szenderák Bence

egyhelyben

avarszagú krokodil
lábamba kap
nem ereszt
pórázon tart majd
madarak ülnek
a fején és mint
madarak a szájából etet

túrhetetlen ránt magával
tűzfalak közt még
mindig megyünk aszfalt
nyaldossa zakatoló talpam
sípoló tüdő a hörgés jön velünk

és mellékutcában vagyunk és sár van
éjbe taposva gesztenyevirágok
hínárba akadt pikkely a fejem
a házak közt sínpár ragyog

ami belém égett a lánc most
elereszt
kimerülve földön a zihálás
fekete égen fekete jelek
villanydrótok krokodilszemek
a távolban még a bozótban hallani
majd a vízbe siklik nem fodroz néma
és kinyílik az utcatorkolat
hogyan menjek

farkasvak álmaim hajnali ködök
homlokomra utcalámpa száll
messze elöttem városi zaj a nap
megyek
a láb halott ütemre jár